

Социални дистанции спрямо турците

	Българи		Цигани	
	да	не	да	не
Да се омъжи (ожени) за турчин	14,0	80,8	48,3	48,6
Да живее в един квартал (махала) заедно с турчин	52,0	41,2	53,3	39,9
Да поддържа приятелство	56,7	38,7	70,8	25,5
Да живее в едно селище	61,4	31,4	62,2	31,4
Да живее в една страна	61,7	26,5	64,4	25,5
Да работи на едно място	77,4	17,6	86,1	9,8
Да разговаря	85,5	7,6	88,9	4,9

Интересното в тази таблица е обстоятелството, че независимо от тривиалните факти, че една немалка част от ромите живеят съвместно със или в близост до турски поселения, те отдават своята резервираност (разбира се, относителна, но съпоставима спрямо аналогичните отношения и предпочитания към българите) към константно поддържане на контакти с турците. Дори и в такива сфери, които не зависят от субективните им нагласи и предпочитания, каквито са обективните измерения на географско-пространствените (селищни) проблеми и възможности за етничен допир и съвместно съществуване.

Що се отнася до съотношението на „пробива“ в по-горна етническа група и възможността това да стане чрез интервенция в най-херметизирани и сакрализирани пространства на тази група, а именно в сферата на семейно-брачните отношения, в ареала на „брачния пазар“ и др. под., то циганите отново депозират и легитимират по-силните си предпочитания към българите спрямо тези към турците. Това има своите естествено-всекидневни и мотивационни параметри на обяснение.

Смесените циганско-турски или турско-цигански бракове (крайната изводимост от които е свързана по принцип с нови генерации от турци, а не и от цигани) предпоставят известна резервираност към турците, без тя да е всеизчерпваща, а обратното – като е съб-